

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio VI. B. Virgo nunc trimula in templo præsentata, Cor suum SS.
Trinitati in perfectissimum amoris & doloris holocaustum consecrat.
Emblema. Altare holocausti, in quo Cor B. Virginis Deo in ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO VI.

B. Virgo nunc trimula in templo præsentata COR
 suum SS, Trinitati in perfectissimum amoris & doloris
 holocaustum consecrat,

Odoratus est Dominus odorem suavitatis.

Gen. 8. 21.

1. **S**I holocaustum illud odoriferum, à Noë post universalem orbis cataclysmum DEO. T. O. M. in ara publica litatum, adeò Divinæ Majestati placuit, ut iram ejus non duntaxat placaret, sed & insuper sanctè promitteretur: Nequaquam ultra maledicam terræ propter homines, &c. *Gen. 8. 21.*

Quantò magis Divinæ Bonitati oportet fuisse acceptabile illud suavissimum Sacrificium, quod beatissima ac intemerata Virgo MARIA, Mater Dolorosa. **G** nunc

nunc trimula in templo à SS. Parentibus præsentata, SS. Trinitati obtulit, dum videlicet quidquid habuit, quidquid potuit, quidquid erat, imò & cor suum totum in gratissimum holocaustum DEO consecravit, de quo fragrantissimo Sacrificio longè meliori jure dicere possumus: *Odoratusque est Dominus odorem suavitatis.* Proinde Emblematis nostro, in quo COR immaculatum hujus tenerrimæ Virginis DEO in altari in suavissimum amoris & doloris holocaustum offertur, pro epigraphæ inscribere placuit:

In odorem suavitatis.

Hanc in templo præsentationem hujus SS. Virgunculæ pulcherrimè in Sacro Epithalamio adumbravit dilecta illa Sulamitis, quam, ubi Sponsus de deserto & agro suburbano in regiam suam gradatim ascendentem conspicatus est, eam virgulæ fumi ex optimis aromatis myrihæ & thuris & universi pulveris pigmentarij compositæ assimilavit: *Quæ est ista, quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi ex aromatibus myrrhæ & thuris & universi pulveris pigmentarij?*

Cant. 3. 6.

O beatissima Virgo, tu es illa Sulamitis & mystica illa fumi virgula, dilectissimo Sponso tuo, Spiritui Sancto jam tunc in tenella ætate suavissimum virtutum spirans odorem: *Virgula*, inquam, non solum ob puerilem ætatem, sed etiam ob profundissimam humilitatem; parvula quidem virgula, sed rectissima, quia nullo peccato distorta; virgula ex myrrha præstantissima ob perfectam carnis, omniumque passionum mortificationem, & ex thure simul composita, quia soli DEO per orationem & altissimam contemplationem dedita: *Et universi pulveris pigmentarij*, hoc est: omnium virtutum aromatibus, quæ in singulis resplendent fidelibus, ornata: *Quæ est ista, subintrat hic S Hieronymus, quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi ex aromatibus? Bene quasi virgula fumi, quia gracilis & delicata, quia Divinis extennata disciplinis, & concremata intus in holocaustum incendio pij amoris & desiderio charitatis, &c.*

S. Hieron. to.

9. ep. 10 ad

Paulam &

Eustochium.

Levit. 2. 14.

2. Olim in Levitico præcepit DEUS, quatenus sibi populus electus spicas virentes & præcoquas in Sacrificium offerret: *Si autem obtuleris munus primarum frugum tuarum Domino de spicis adhuc virentibus, torrebis igni, &c.* Per ejusmodi spicam virentem, de qua verum frumenti granum (Christus JESUS) prodijt in cruce mortificandum & multiplicandum, rectè hanc tenellam & incontaminatam Virgunculam in templo præsentatam intelliges, quæ jam tunc SS. COR suum

suum, velut frugum primitias, igne Divini amoris tostas, DEO in Sacrificium obrulit: *Velut ignis ferrum, inquit S. Ildephonsus, sic Spiritus Sanctus illud cor totum decoxit, incanduit, & ignivit, ita ut in ser. 2. de Ass. illo nihil sentiretur, nisi tantum ignis amoris DEI.*

O anima Christiana, si introspexisse jam tunc in hoc purissimum corculum illibatae illius Virgunculæ, quæ à primo Conceptionis momento Spiritu Sancto plena extitit, & in qua usus quoque rationis anticipatus fuit, quid, obsecro, aliud vidisses, quàm fornacem ignis ardentis, de qua sanctæ flammulæ assidui in DEUM amoris, velut ab igne perpetuo jugiter in cælum volabant: *Ignis autem in altari semper ardebit?* Proinde jam tunc, prout testis est Seraphicus Bonaventura, de noctis medio de lectulo suo surgere solita est, & pergens ante altare templi cor suum ab omni sorde alienissimum in perfectissimum DEO offerebat holocaustum. O quàm tepidum è contrarium est cor nostrum! non absimile ollæ aquis impletæ, quæ ad ignem posita quidem ebullit, sed semora rursus tepescit; ah quoties ignita & inflammata habemus desideria, & mox iterum cor nostrum in antiquum frigus abit! heu quàm merito nobis timendum illud Apocalypseos: *Quia tepidus es, & nec frigidus, nec calidus, incipiam te evomere ex ore meo.*

3- Recordor hinc illius Sacrificij, quod quondam Abraham & Jephthe DEO litârunt. Ad Abraham dictum erat: *Tolle filium tuum unigenitum, quem diligis, Isaac, & vade in terram visionis, atque ibi offeres eum in holocaustum super unum montium, quem monstravero tibi.* Qui sine mora paratum se obtulit, ad montem perrexit, & ubi omnia ad immolationem & holocaustum erant præparata, magno animo strinxit gladium, filio vitam, quam prius illi dederat, extincturus. Et ecce adest in tempore de cælo nuntius: *Non extendas manum tuam super puerum, neque facias illi quidquam.* Bone DEUS quid hoc est? Ad quid, obsecro, DEUS Abrahamum iussit Sacrificium offerre, si nunc prohibet ferire? Et nunquid DEUS in suo decreto est omnino immutabilis, non physicè duntaxat, sed & moraliter, ita ut ex animi inconstantia aliud velle non possit, quàm quod semel decrevit: *Ego enim Dominus, & non mutor?*

Inspiciamus modò & Sacrificium Jephthe, de quo recensent Sacræ Paginæ, quòd ad cruentum prælium contra Ammonitarum Regem accingendus hocce votum fecerit: *Quicumque primus fuerit egressus de foribus Domus meæ, mibique occurrerit revertenti cum pace a*

filijs Ammon, eum holocaustum offeram Domino. Vicit Jephthe, hostem debellavit, redijt Victor gloriosus, & ecce prima, quæ ei de domo sua in occursum venit, Jephthas, seu ut alij vocant, Seila unica filia fuit, quam mox juxta votum suum Supremo Numini in holocaustum destinavit: *Et fecit ei, sicut voverat*, dum eam non tantum gladio mactavit, sed & jugularam in holocaustum in honorem DEI in igne cremavit; verum nullus in hoc litando Sacrificio aderat de cælo nuntius; nullum hic audiebarur cœleste oraculum; nullus, qui Patrem prohiberet, aut manum teneret, ne gladium in innocentem vibraret filiam? Proh DEUM immortalem! quanta in utroque Sacrificio inæqualitas!

S. Aug. serm.
27. de temp.

Respondet dilucidè ad rem nostram Magnus Aurelius Augustinus, quòd DEUS in Abrahamo potius cor & affectum, quàm effectum exquisierit: *Affectum tuum, ait, inquisivi, non factum exegi*, quâ bonâ & promptâ tum patris, tum filij voluntate DEUS contentus erat; & pergit idem sanctus Ecclesiæ Doctor: *Quid à te DEUS expetit? quod Abraham illi dictum est: da mihi unicum dilectum filium tuum; tibi dicit Sapientia: da mihi fili cor tuum, offer Sacrificium, contritionem cordis Domino, &c.* En cordis oblatio DEO acceptabile holocaustum est, super omne aurum & Topazion æstimandum.

D. Anast.
Nic 10. 1. Bib.
vio. P. P. qu.
36.

Econtra nec Jephthe, nec Jephthas filia cor suum DEO consecrârunt, dum uterque invitus ac mæstus, scissis etiam vestimentis, & nonnisi magno cum luctu & ejulatu Sacrificium Domino litârunt: Propterea, sunt verba Divi Anastasij Nicæni, *neque Pater erat dignus beneficio Abrahæ post illam incredulitatem & voti pœnitentiam & vestium dilacerationem & lamentationem; neque filia Isaci vitâ post impium luctum & duorum mensium ejulatum, ut quæ judicârit hoc Sacrificium esse quavis calamitate gravius.*

S. Jo. Damasc.
orat. 1.
de B. V. Nat.

O beatissimi Parentes Joachim & Anna, quàm longè excellentius vos DEO obtulistis Sacrificium, dum Filiolam vestram MARIAM vix trimulam, charissimum pignus DEO promptissimo animo & corde ad omnia parato in templo consecrâstis; ô gratum Divinis oculis munus Virgo trimula sed meritis jam gravida, quam mox Pater æternus in filiam, Filius in Matrem, Spiritus Sanctus in Sponsam, & omnes Angeli in Reginam suam adoptârunt; ô prodigium, dignumque Angelis & hominibus spectaculum: O par beatum Joachim & Anna, exclamat S. Joannes Damascenus, *vobis omnis creatura obstricta est; per vos enim donum omnium donorum præstantis-*

stantissimum Creatori obtulit, nempe castam Matrem, quæ sola Creatore digna fuit.

4. Salomon Israëlitarum Rex DEO quondam integros ovium greges & taurorum armenta in holocaustum presentavit, quorum cruore magnificum illud templum, à se recens extractum dedicavit, consecravítque: *Maclavit igitur Rex Salomon hostias, bonum viginti duo millia: arietum centum viginti millia, & dedicavit domum DEI Rex & universus populus.* Plus vos DEO dedistis, ó SS. Parentes Joachim & Anna, plus, inquam, dedistis, & infinities plus, dum Sacratissimam Filiam vestram nunc tertium ætatis annum agentem SS. & individuae Trinitati in Sacrarium & in vivum templum DEI viventis obtulistis, atque sic longè eminentiori modo illud templum Hierosolymitanum, quam olim Salomon illustrástis.

Saba Regina Austri, quæ de finibus terræ ad Salomonem Hierosolymam venerat, ut ejus sapientiam audiret, inter alia dona huic sapientissimo Monarchæ presentavit centum viginti talenta auri, & aromata multa nimis, gemmasque pretiosas, &c. *Non sunt allata ultra aromata tam multa, quam ea, quæ dedit Regina Saba Regi Salomoni.* Plus dedit trimula hæc Virguncula MARIA Regi immortali & invisibili, dum ei totum cor suum in amoris thesseram & doloris holocaustum obtulit: *Bonus homo, inquit Veritas, de bono thesauro cordis sui profert bonum.* O cœli Principes! videte, & considerate Reginam vestram, à SS. Parentibus vestitu deaurato adornatam, & omni virtutum genere ac varietate circumdatam, nunc in templo diu noctuque Domino virtutum assistentem; in veritate non sunt allata ultra aromata tam rara, ac tam multa virtutum, quam ea, quæ dedit Regina vestra Regi pacifico Salomoni, dum ei totum SS. Cor suum (verè Cor secundum COR DEI) consignavit, & in paratissimam victimam contradidit; hinc verificatum fuit illud Proverbiorum: *Multæ filie congregaverunt divitias, tu supergressa es universas.* Ita est ó Beatissima! tu supergressa es universas.

Jacob Patriarcha per filios suos tempore communis egestatis Josepho potentissimo tunc Ægyptiorum Proregi optimos quoque fructus de Chanaam transmisit: *Sumite de optimis terræ fructibus in vasis vestris, & deserte viro munera . . . DEUS autem meus Omnipotens faciat vobis eum placabilem.* Q beatissimi conjugum Joachim & Anna,

G 3

VOS

vos revera in templo optimum fructum vestrum DEO obtulistis; sanctissimam nimirum ac intemeratam Filiam, de qua prodijt dulcis fructus JESUS. O pientissima Virgō, facias & nobis misellis peccatoribus hunc Omnipotentem DEUM ac Filium placabilem: *DEUS autem Omnipotens faciat vobis eum placabilem, &c.*

5. Vis insuper scire, qualem in templo vitam hæc SS. Virgo usque ad felicissimam illam desponsationem cum S. Josepho duxerit?

Plinius lib. 11. Natural. Audi, quid Plinius de melliferis apibus commemoret, qui libro 11. Naturalium docet, quod Regem suum summo in honore habere soleant, quem in campum prodeuntem non duntaxat officiosè comitantur, arque pro illius salute generoso animo, si quod prælium cum fucis & adversarijs exurgat, vitam exponunt, sed etiam in alveari suo peculiarem thronum ex optima cera ei parent, quem redolentibus floribus cingunt & adornant, in quo Rex ipse solus sine aculeo reipublicæ præsidere solet.

Quid aliud erat SS. Virgo per duodecim annorum spatium in templo commorans; quàm talis argumentosa apicula, quæ jam tunc temporis DEI Filio & Regi suo venturo ex virginali cera illibatæ carnis suæ indefesso studio ac labore splendidissimum thronum præparavit, eumque omnigenis virtutum floribus exornavit, in quo de sinu Patris paulò post descendurus paratum sibi locum inveniret; & sicut illa columba Noëmica post dilavium nullam sibi locum in terra invenit, ubi requiesceret pes ejus, nisi in arca Noëmica; sic Filius DEI inter omnes mulieres nullam sibi sedem invenit, nisi in hac SS. Virgine; proinde meritò à S. Bonaventura appellatur: *Thronus gratiæ DEI*, & ab Hugone: *Thronus DEI in columna nobis*.

Gen. 3. 9.

S. Bonav.

sup. cap. 4. &

Hugo sup.

Ecc. 24.

Cæterum mirantur Gentiles ingens illud prodigium, quod olim Claudia, Virgo Vestalis ad probandam virginitatem suam navim onustissimam in medio Tyberis immotam hærentem, quam nulla hominum, aut equorum vel boum vires è statione movere poterant, unicâ zonâ suâ, quâ erat præcinctâ, ad navim alligatâ, facillimo conatu, eò quò voluit, trahere potuerit, quod miraculum DEUS, teste S. Augustino, ad commendandam virginitatem edidit. Quantò magis admirari nos oportet, qui veræ fidei lumine illustrati sumus, quòd una Jessæa Virgo non Claudia, sed clausa in templo per funiculum orationis & altissimæ contemplationis suæ ipsum cuncti-potentem DEI Filium de sinu Patris ad se in terram in sinum suum attraxerit? Audi Osorium: *Venit, in templum MARIA, ut*

Livius. &

ex eo S. Aug.

lib. 10. de Ci-

vit. cap. 16.

Osor. S. 3.

Tom. 3.

pugnâ

pugnam cum DEO ineat, & DEUM superet, ac in terram dejiciat: templum verò est locus hujus certaminis, & licet DEUS ex pura gratia decreverit in mundum venire, & homo fieri, voluit tamen mundum ad eum dignè suscipiendum disponi, & ut mundus id mereretur, non quidem de condigno, sed de congruo, ut S. Thomas, alique docent; sed hoc meritum de congruo impletum non fuit, donec MARIA in mundum veniret, & suis meritis ac oratione DEUM à cœlis in terram deduceret, &c.

6. Mirum est, quales ac quantas impensas olim David Rex pro novo ædificando templo Salomoni filio suo reliquerit: Ecce ego inquit, in paupertate mea preparavi impensas Domus Domini, auri talenta centum millia, & argenti mille millia talentorum; hoc est, juxta computum Cornelij & aliorum Interpretum: Bis mille & quadringenti milliones aureorum: & causam subjungit præfatus Rex: Opus namque grande est, neque enim homini preparatur habitatio sed DEO. Hoc ipsum, anime mi, longè meliori jure asserere possumus de SS. Corde B. Virginis MARIAE, nunc trimulæ à pientissimis Parentibus suis DEO. T. O. M. in novum templum præsentatæ; ô verè opus grande, dum non homini, sed DEO à Spiritu Sancto habitatio præparanda erat, in qua habitaret ipse DEUS cum hominibus! ô quot pretiosis virtutum gemmis, quot naturæ & gratiæ donis hoc mysticum templum exornavit Architectus tam nobilis, qui erat Spiritus Sanctus? Et si quondam formosa illa Esther, antequam potentissimo Persarum Monarchæ Assuero in Sponsam præsentaretur, prius odoriferis unguentis, oleo myrrhino & delicatis aromatis inungi, & pretiosis ornari debuit vestibus, ut uni Regi & homini mortali ac fragili placeret: Quomodo gratiæ & virtutibus, subintrat hic Cornelius, uncta & ornata fuit B. Virgo, ut fieret Sponsa DEI & Mater Christi?

7. Quæres hinc, qualem vitam B. Virgo in templo duxerit, antequam ab Angelo salutareretur, & cum S. Josepho desponsaretur, an activam, vel contemplativam? & quòd utramque, hinc enim verificatum fuit illud Apocalypsi: Mulieri data sunt duæ alæ, & mulier fugit in solitudinem, ubi habebat locum paratum à DEO. Per has duas alas SS. Patres vitam B. V. activam & contemplativam subaudiunt, per solitudinem verò, templum Hierosolymitanum, ubi in cubili, vel etiam in Sanctuario à reliquorum hominum consortio separata diu no-

cùque

§ Hieron. cit. Cuique DEO ferventissimis Spiritus ardoribus inserviebat: *Hanc sibi ve-*
à S. Bonav. gulam, ait S. Hieronymus, *B. Virgo statuerat, ut à manè usque ad ho-*
in Medit. *ram tertiam orationibus insisteret; à tertia usque ad horam nonam exter-*
cap. 3. *no opere se occuparet, à nona verò iterum ab oratione non recedebat,*
quò usque illi Angelus appareret, &c.

Observant autem Patres, quòd hæc pientissima Virguncula non
 singulis duntaxat diebus ordinario Sacrificio Matutino, sed & Vespertino maximo spiritus cum fervore interfuerit, per quæ cruenta Sacrificia Agni videlicet Marutini & Vespertini, atque aliorum holocaustorum & victimarum clarissimè, velut in speculo futuram Messiae passionem, ac cruentam crucis mortem prævidit, quam non sine lacrimis ac suspirijs jam tunc tenella Virgo meditabatur; omnia enim ista legalia Sacrificia Christum JESUM patientem & Crucifixum juxta Cornelium & alios præsignabant. Hinc collige anime mi, hujus Sacratissimæ Virginis & amorem & dolorem, quibus jam tunc innocentissimum Cor ejus erga venturum orbis Redemptorem & genus humanum in peccatis deperditum afficiebatur. O quantum obligati sumus huic tenerrimæ Virgini, quæ nobis misellis jam tunc potissimum Divini Verbi incarnationem ac passionem promeruit! Fateor
§ Bernh. sup. cum S. Bernhardo, *captus sum amore hujus Virginis, & Matris DEI*
Sal. Reg. *MARIÆ, quam semper amavi, in qua post DEUM omnis mea spes:*
illam unice diligo, illam inquirò, illam videre concupisco; hæc est
amica mea, illa pulchra, illa dulcissima Vir-
go, &c.

CON-